

PROTOKÓŁ Nr XXI/2016

Z obrad XXI Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna VII kadencji, odbytej w dniu 21 kwietnia 2016 roku w Auli Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. J.A. Komeńskiego w Lesznie, ul. Mickiewicza 5, w godzinach od 11⁰⁰ do 14⁰⁰

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – przewodniczy obradom XXI Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna.

1. Pan Przewodniczący Szczot – Szanowni Państwo, otwieram obrady XXI Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna.

Pan Przewodniczący Szczot – Proszę wszystkich o powstanie, za chwilę odśpiewamy Hymn Narodowy. Do Hymnu! Hymn Polski. Bogurodzica. Gdzie chrzest, tam nadzieja.

-Witam Księdza Prałata Jana Stanisławskiego, Delegata Metropolity Poznańskiego, ks. Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego,

-Witam Pana Jan Mosińskiego Posła na Sejm RP,

-Witam Posła Wojciecha Ziemiaka,

-Witam byłych Parlamentarzystów: Panią Adelę Dankowską i Panią Elżbietę Ratajczak,

-Witam Ks. Prałata Jana Majchrzaka Dziekana Dekanatu Leszczyńskiego,

-Witam Ks. Kanonika Czesława Kołodzieja – Dziekana Dekanatu Świąteczowskiego, Księdza Wojciecha Pieprzycę – Dziekana Dekanatu Rydzyskiego,

-Witam Radnych Sejmiku Województwa Wojewódzkiego

-Witam Radnych Rady Miejskiej Leszna wszystkich siedmiu kadencji,

-Witam Pana Mateusza Rosika, dyrektora biura poselskiego Posła na Sejm RP Jana Dziedziczaka,

-Witam przedstawicieli zaprzyjaźnionych samorządów, starostów, burmistrzów, wójtów, przewodniczących Rad i Radnych tamtejszych samorządów,

-Witam ich Magnificencje Rektorów i Kanclerzy leszczyńskich uczelni:

- prof. dr hab. Aleksandra Mikołajczaka Prorektora

- prof. dr hab. Aleksandra Zandeckiego

- dr Janusza Połę Prorektora

- Zbigniewa Mocka, kanclerza

- oraz grono profesorskie i drogich studentów

-Witam Księży Proboszczów Dekanatów Leszczyńskiego, Świąteczowskiego i Rydzyskiego,

-Witam Panie i Panów honorowych obywateli Miasta Leszna i zasłużonych dla Miasta Leszna,

- Witam przedstawicieli związków zawodowych, organizacji społecznych i kombatanckich,
- Witam przedstawicieli służb mundurowych, sądownictwa i prokuratury,
- Witam dyrektorów, nauczycieli, przedstawicieli rad rodziców, uczniów leszczyńskich szkół,
- Witam mieszkańców miasta Leszna i wszystkich przybyłych gości.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot

Ekscelencjo Księżę Arcybiskupie w osobie delegata,
Wielebni księża prałaci, kanonicy, proboszczowie,
Szanowni Parlamentarzyści,
Szanowny Panie Prezydencie, Szanowni Panowie Starostowie,
Szanowni Burmistrzowie i Wójtowie,
Szanowni Przewodniczący Rad Gmin i Powiatów,
Szanowni Państwo Radni,
Szanowny Panie Rektorze, Panowie Prorektorzy i Panie Kanclerzu,
Wszyscy Zgromadzeni na Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna!

Przeżywamy ważne, wzruszające i niezwykle podniosłe chwile. Gromadzimy się na Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna w 1050 lat po dniach, kiedy to w uroczystej oprawie władca Polan - książę Mieszko przyjmował chrzest. Kronikarz Gall zwany Anonimem napisał później, że światłość rozświetliła te ziemie. Chrzest Mieszka był najważniejszym wydarzeniem w historii Polski i miał dwa wymiary. Z jednej strony rozpoczęła się chrystianizacja, która trwa po dzień dzisiejszy, a większość Polaków trwa w naszej wierze do dzisiaj. Drugim wymiarem to wymiar państwowy, bo od tego momentu datujemy powstanie państwa polskiego.

Obydwa wymiary splotły się ze sobą tak bardzo, że nie wyobrażamy sobie, że Polska może nie być chrześcijańska. A jednak wiemy z historii, że podejmowano próby walki z wiarą chrześcijańską, bowiem nic nie jest dane przez los raz na zawsze. Pamiętamy próby rugowania wiary i religii z przestrzeni publicznej przez naszych odwiecznych wrogów. Pamiętamy jeszcze czasy walki komunistycznego państwa z kościołem katolickim w Polsce. Ponieważ nasza wiara była głęboka, dojrzała nieudało się jak dotąd nikomu wydrzeć jej z polskich serc.

Także teraz, w dobie wolności, demokracji, swobody - wiarę chrześcijańską ciągle trzeba bronić, umacniać i rozwijać. Także w sferze państwowej ciągle musieliśmy walczyć o swoją wolność i niezawisłość. Wielokrotnie dawaliśmy dowód przywiązania do swojej państwowości. Powstanie Kościuszkowskie, Powstanie Listopadowe, Powstanie Styczniowe, Powstanie Wielkopolskie, Powstania Śląskie, a nawet strajki dzieci w obronie polskiej mowy.

Ci, którzy stanęli w obronie ojczyzny, nie chcieli wyzbyć się polskiej mowy, polskiego dziedzictwa, nie zgadzali się na niewolę, często stawali z bronią w rękę, oddawali w walce najwyższą ofiarę krwi, byli niewoleni, wypędzani,

wywożeni na zsyłki, mordowani. Polska w swojej 1050 letniej historii ma wielkie karty chwały, wygrane bitwy, wojny, liczne sukcesy gospodarcze, naukowe, społeczne. Ma też chwile słabości i porażki.

Pierwszym symbolicznym zwycięstwem była bitwa Mieszka I pod Cedynią w 972 roku z niemieckim najeźdźcą. 21 lipca 1018 roku wojska polskie na czele z Bolesławem Chrobrym, wraz z Niemcami, Węgrami i Pieczyngami, zwyciężyły armię ruską Jarosława Mądrego zajmując Kijów.

Sierpień 1109 roku to oblężenie piastowskiego Głogowa i jego obrona przed niemieckim księciem Henrykiem V. Pamiętamy ją z bohaterskiej postawy dzieci, które zostały zakładnikami i zginęły.

W 1121 roku odbyła się Bitwa pod Niekładzem gdzie Bolesław Krzywoustego pokonał Pomorzan i wkrótce potem zajął Pomorze Zachodnie.

Na polach grunwaldzkich w 1410 roku miała miejsce największa bitwa średniowiecznej Europy, w której sprzymierzone wojska Polski, Litwy i Rusi pokonały wojska zakonu krzyżackiego.

8 września 1487 roku w bitwa pod Kopystrzyniem Polacy pokonują Turków 28 kwietnia 1512 – Bitwa pod Łopuszkiem i zwycięstwo wojsk polskich nad przeważającymi wojskami tureckimi.

8 września 1514 – Bitwa pod Orszą zakończona pełnym zwycięstwem wojsk Polskich na armią moskiewską.

10 kwietnia 1525 roku w Krakowie ostatni mistrz zakonu krzyżackiego oddaje hołd lenny królowi polskiemu. Wydarzenie to nazwano Hołdem Pruskim.

Od 8 września 1581 do 6 lutego 1582 – nastąpiło Oblężenie Pskowa, a później całkowite zwycięstwo Polskie pod dowództwem Stefana Batorego nad wojskami cara Iwana IV Groźnego. Polska zajęła Inflanty.

27 września 1605 r. – odbyła się Bitwa pod Kircholmem i wspaniałe zwycięstwo armii polskiej nad wojskami szwedzkimi. Zapamiętamy ją z szarzy polskiej husarii.

4 lipca 1610 roku zwycięstwo w bitwie pod Kłuszynem, dzięki, któremu na tronie carskim zasiadł królewicz Władysław.

29 października 1611 roku w sali senatu Zamku Królewskiego w Warszawie, car moskiewski oddał hołd królowi polskiemu. Wydarzenie to okrzyknięto mianem Hołdu Ruskiego, a kronikarze nazwali go aktem tak sławnym, wielkim i nigdy w Polsce niewidzianym.

2 września 1621 roku wojska polskie zwyciężyły armię turecką w bitwie pod Chocimiem.

28 listopada 1627 roku w bitwie pod Oliwą, po raz pierwszy, młoda, polska marynarka wojenna odniosła zwycięstwo nad armadą szwedzką.

W dniach 10 lipca–22 sierpnia 1649 roku – nastąpiła pamiętna, bohaterska obrona Zbaraża.

28 czerwca 1651 roku kolejna zwycięska bitwa pod Beresteczkiem. Jedna z większych bitew ówczesnej epoki na świecie. Było to zwycięstwo Polaków pod wodzą króla Jana Kazimierza nad licznymi oddziałami kozacko – tureckimi.

Lata 1655 – 1650 to najazd Szwedów na Rzeczpospolitą nazwanym później „Potopem Szwedzkim”. Wojna i okupacja prawie całego kraju przez wojska

szwedzkie i niemieckich najemników spowodowały w Rzeczypospolitej ogromne zniszczenia materialne, wielkie straty dóbr kulturalnych, zagrabionych przez okupanta, także znaczne straty ludnościowe na skutek działań wojennych, głodu i chorób.

W listopadzie i grudniu 1655 roku nastąpiła bohaterska obrona Jasnej Góry i zwycięstwo Polskie, które dało nadzieję polskiemu narodowi w walce ze Szwedami.

20 lipca 1657 r. Bitwa pod Czarnym Ostrowem. Całkowite zwycięstwo Polski nad armią siedmiogrodzką Jana II Rakoczego.

12 września 1683 to Odsiecz Wiedeńska, ostatnie tak wspaniałe zwycięstwo chylące się ku upadkowi Rzeczypospolitej, w której polski oręż zagroził drogę Imperium Osmańskiemu do Europy.

Polska przez 123 lata zniknęła z politycznej mapy Europy. Nastął ciężki czas zaborów. Polacy jednak nie pozostawali bierni, co rusz podnosili broń przeciwko ciemieżcom.

4 kwietnia 1794 roku w Bitwie pod Racławicami byliśmy świadkami zwycięstwa polskiego nad zaborcą pod wodzą Tadeusza Kościuszki

14 lutego 1831 roku w Bitwie pod Stoczką, w czasie powstania listopadowego, sukces militarny odnoszą wojska polskie.

1963 – Powstanie Styczniowe kolejny zryw niepodległościowy zakończony masowymi represjami i zsyłką uczestników na Sybir.

1918 – 1919 - zwycięskie Powstanie Wielkopolskie, dzięki któremu prastare ziemie, w tym i Leszno, wróciły do Macierzy.

W latach 1919 - 1921 miały miejsce trzy Powstania Śląskie, a w konsekwencji tego zrywu odzyskanie przez Polskę części Górnego Śląska.

15 sierpnia 1920 r. – polska ziemia była świadkiem Bitwy Warszawskiej zwanej Cudem nad Wisłą, w której wojska polskie pokonały nawałnicę bolszewicką. To jedna z 18 bitew, które zaważyły na losach świata. Po dziś dzień niedoceniana.

Wrzesień 1939 roku to Obrona Westerplatte; Obrona Wizny - zwanej polskimi Termopilami; Bitwa nad Bzurą, obrona Półwyspu Helskiego, obrona Warszawy, to przykłady męstwa w obliczu przeważających sił wroga i pozostawienia Polski na pastwę losu przez sojuszników.

Na obcej ziemi Polacy dawali świadectwo męstwa i determinacji w walce o wolność.

Już w 1939 roku powstały Siły Zbrojne poza granicami kraju, które brały udział w obronie Francji, Belgii, Wielkiej Brytanii. Żołnierz polski nie szczędził swojej krwi za wolność waszą i naszą.

14 kwietnia 1940 roku NKWD rozpoczęło masową eksterminację polskich oficerów i policjantów na rozkaz najwyższych władz Związku Sowieckiego. To bezprecedensowe wydarzenie w erze nowożytnej nazwano Zbrodnią Katyńską. Przez lata władze komunistyczne starały się zatrzeć prawdę o tym ludobójstwie. Pamięć ta jednak nie zaginęła w narodzie.

W latach 40-tych XX wieku Polskie rodziny były wysiedlane, wywłaszczane, wysyłane na tułaczkę. Symbolem tych cierpień są słowa „Sibir” i „Kazachstan”.

19 maja 1944 roku, po Bitwie o Monte Cassino, maki były czerwiejsze, bo z polskiej rosły krwi, żołnierskiej krwi.

Od 1 sierpnia do 3 października 1944 miało miejsce niezwykle krwawe Powstanie Warszawskie.

Z niemieckim i radzieckim okupantem podczas II wojny światowej walczyły dziesiątki tysięcy żołnierzy podziemia niepodległościowego. Wielu z nich oddało swoje życie. Wielu z nich kontynuowało walkę z sowiecką dominacją podczas tzw. drugiej konspiracji niepodległościowej w latach 1944 - 1963. Od niedawno obchodzimy dzień pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, których komunistyczne władze w Polsce chciały wymazać z pamięci Polaków.

Po zakończeniu wojny i nowym podziale Europy Polska opuszczona przez Aliantów trafiła pod sowiecką strefę wpływu. Polacy nie pogodzili się z utratą suwerenności. Już 11 lat po wojnie, w stolicy Wielkopolski, miał miejsce pierwszy zryw niepodległościowy zwany Poznańskim Czerwcem 1956.

W kolejnych latach naród próbował wybić się na niepodległość. Pojawiały się zrywy, szybko jednak tłumione przez aparat przymusu komunistycznego państwa. Wydarzenia Marcowe 1968 roku to zryw, przede wszystkim, młodych Polaków domagających się wolności, swobody wypowiedzi i realizacji obietnic zmian politycznych.

Pamiętamy wydarzenia z grudnia 1970 roku gdzie władza ludowa ze swoim aparatem przemocy w postaci wojska i milicji z orzełkami na czapkach strzelała, mordując robotników.

Pamiętamy Wydarzenia Radomskie z 1976 roku, gdzie krwawo stłumiono protesty robotnicze w obronie godnych warunków życia.

16 października 1978 - Polak – kardynał Karol Wojtyła został papieżem kościoła katolickiego. Przyjął imię Jan Paweł II. Jego posługa pasterska i pielgrzymki do kraju ojczystego zmieniły oblicze tej ziemi.

W dniu jego śmierci Polska stanęła, żałoba dotknęła cały kraj. Był przecież najwybitniejszym Polakiem jakiego ta ziemia wydała.

Sierpień 1980 roku przyniósł nadzieję na zmianę, na wolność. Powstała „Solidarność” jako ruch społeczny i związek zawodowy, który zgromadził w swoich szeregach 10 milionów Polaków.

Grudzień 1981 roku – Komuniści w obronie swojej władzy ogłosili stan wojenny skierowany przeciwko swojemu narodowi. Nastąpiły aresztowania, internowania, strzały do robotników. Polała się krew. Zginęli Polacy z rąk współbraci.

Komunizm upadł w Europie. W 1989 roku w Polsce odbyły się pierwsze, częściowo wolne wybory do Sejmu i Senatu. Premierem zostaje przedstawiciel opozycji demokratycznej – Tadeusz Mazowiecki, a później, Prezydentem Polski - Lech Wałęsa przywódca solidarnościowej opozycji.

W 1990 roku odnowiono samorząd terytorialny i odbyły się wolne wybory do rad gmin.

10 kwietnia 2010 roku pod Smoleńskiem zginęła w niewyjaśnionych dotąd okolicznościach elita państwa polskiego na czele z Prezydentem RP – Lechem Kaczyńskim.

Po tej długiej liście wydarzeń z naszej 1050 letniej historii Polski ciśnie się na usta ocena, że Polska jako państwo ciągle musiała udowodniać, najczęściej orężem i daniną krwi, że zasługuje na swoje miejsce w Europie i świecie, że zasługuje na wolność.

Mam też świadomość, że część tych wydarzeń i ich konsekwencje miały miejsce ze względu na nasze postawy polityczne, czy osobiste. Prywata, kłótniowość, zacietrzewienie, nieustępliwość, wiara w obce wsparcie, zdrada, przyczyniły się do klęsk, ofiar i utraty bytu państwowego.

Łatwo stracić wolność, trudniej ją odzyskać. Cena jaką trzeba zapłacić za jej odzyskanie zawsze liczy się w milionach istnień ludzkich. Wiąże się z cierpieniem, tułaczką, łzami i rozstaniem.

Choć Polska zniknęła z politycznej mapy Europy, to uparcie wracała. Wracała siłą Polaków i wracała siłą ducha, którego dawała im wiara przyjęta w 966 roku. Mamy też świadomość, że czynnikiem łączącym Polaków, takim spoiwem i budulcem był i jest kościół chrystusowy, a szerzej wiara chrześcijańska.

Przede wszystkim dziękujemy Panu Bogu za 1050 lat opieki nad polskim narodem. Dziękujemy za wstawiennictwo u Najwyższego licznym, polskim świętym, którzy wyszli z naszego narodu na czele ze św. Janem Pawłem II.

Dziękujemy Kościołowi za trwanie przy polskim państwie, przy polskim narodzie, za wsparcie w najtrudniejszych chwilach, za modlitwę i pracę duszpasterską. Dziękujemy za system wartości, który jest jak skała, która utrzymuje nasz dom – Polskę.

Dziękujemy za szeregi bohaterów narodowych, naukowców, polityków, lekarzy, pisarzy, poetów, duchownych, którzy walczyli za Polskę, tworzyli naszą kulturę, naukę i podtrzymywali ducha w narodzie oraz rozstawiali nasz kraj w świecie. Złóżmy hołd tym wszystkim, którzy umierali z okrzykiem "Niech żyje Polska" na ustach. Dzisiaj nasze myśli kierujemy na Ziemię Gnieźnieńską, na Wyspę Lednicką, do Katedry Poznańskiej, gdzie kształtowała się polską państwowość, gdzie książę Mieszko I przyjął chrzest, a jego syn Bolesław Chrobry został pierwszym królem Polski.

Z przekazów historycznych wiemy, że dzieje Leszna związane są ściśle z początkiem państwa polskiego. Przez wieki miasto znajdowało się na rubieżach Rzeczypospolitej, stanowiąc ważny ośrodek kulturotwórczy, gospodarczy i polityczny. W okresach zaborów, polscy mieszkańcy Leszna stawiali opór germańskiemu żywiołowi budując swoją niezależność pracą, dobrą organizacją, wspólnym, pozytywistycznym działaniem, a później orężem wywalczyli niepodległą Polskę. Leszno wróciło do Macierzy. Mieszkańcy miasta wielokrotnie stawiali w obronie Ojczyzny chwytając za broń i nierzadko składając ofiarę krwi. Świadczą o tym liczne miejsca pamięci w Lesznie.

Kończąc chce przywołać znamienne słowa naszego rodaka.

Jak mówił do nas św. Jan Paweł II podczas pierwszej pielgrzymki do Polski:

„ ... proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię "Polska", raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością - taką, jaką zaszczepia w nas

Chrystus na chrzcie świętym, - abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, - abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy.
Dziękuję za uwagę.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Przystępujemy do realizacji porządku obrad – **Załącznik Nr 1**
Przystępujemy do realizacji porządku obrad:

1. Otwarcie obrad.
2. Podjęcie uchwały w 1050. Rocznicę Chrztu Polski - **DRUK Nr 266**.
3. Wystąpienia okolicznościowe zaproszonych gości.
4. Wykład Prorektora ds. nauki i rozwoju – prof. dr. hab. Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Lesznie – Pana Aleksandra Mikołajczaka pt.:
„Chrzest,
a miejsce Polski w łacińskiej Europie”.
5. Zakończenie obrad.

2. Pan Przewodniczący Szczot - Szanowni Państwo! Stwierdzam, że na sali jest kworum. Podczas rozmów z przewodniczącymi klubów działających w naszej Radzie ustaliliśmy, że jest wspólna wola radnych przyjęcia projektu uchwały jubileuszowej – **jest na piśmie i stanowi Załącznik Nr 2**, poprzez aklamację, na co pozwalają nam zapisy § 14 punktu 6 Regulaminu Rady Miejskiej Leszna. Proszę o odczytanie treści uchwały okolicznościowej radną panią Hannę Kotomską.

Pani Kotomska – Uchwała Rady Miejskiej Leszna z dnia 21 kwietnia 2016 roku w 1050. rocznicę chrztu Polski. Na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym Rada Miejska Leszna uchwała co następuje:

Obchodzimy 1050. rocznicę przyjęcia chrztu przez naszego pierwszego historycznego władcę – księcia Mieszka I. Był to symboliczny akt Chrztu Polski, który włączył młode, kształtujące się państwo w krąg wiary i kultury chrześcijańskiej oraz cywilizacji zachodnioeuropejskiej. To także symboliczny początek dziejów Narodu Polskiego, którego pragnieniem było zawsze posiadanie własnego i niezależnego państwa. Kulturowe i cywilizacyjne znaczenie symbolicznego aktu Chrztu Polski stało się podstawą budowania tożsamości naszej Wspólnoty Narodowej.

Mając na względzie potrzebę zachowania pamięci o naszych historycznych początkach – o wszystkich tych, którzy budowali podstawy naszego dziedzictwa kulturowego, strzegli i bronili naszych granic, jako ich spadkobiercy, a jednocześnie godni kontynuatorzy, zobowiązujemy się przekazać następnym pokoleniom te wartości.

Z przekazów historycznych wiemy, że dzieje Leszna związane są ściśle z początkiem państwa polskiego. Przez wieki miasto znajdowało się na rubieżach Rzeczypospolitej, stanowiąc ważny ośrodek kulturotwórczy, gospodarczy

i polityczny. W okresach zaborów, polscy mieszkańcy Leszna stawiali opór germańskiemu żywiołowi budując swoją niezależność pracą, dobrą organizacją, wspólnym, pozytywnym działaniem, a później orężem wywalczyli niepodległą Polskę. Leszno wróciło do Macierzy. Mieszkańcy miasta wielokrotnie stawiali w obronie Ojczyzny chwytając za broń i nierzadko składając ofiarę życia. Świadczą o tym liczne miejsca pamięci w Lesznie.

Składamy hołd wszystkim pokoleniom mieszkańców Leszna, którzy budowali pomyślność Polski od jej zarania po dzień dzisiejszy.

Apelujemy do mieszkańców i wszystkich miejskich instytucji o popularyzowanie historii i pamięci o tych niezwykłych wydarzeniach, szczególnie wśród młodego pokolenia Leszczyniaków. Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna, Sławomir Szczot.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Dziękuję uprzejmie. Czy ktoś z Państwa Radnych VII kadencji Rady Miejskiej Leszna uważa inaczej niż zaproponowałem odnośnie podjęcia tej uchwały? Nie widzę. Dziękuję. Stwierdzam jednomyślne podjęcie uchwały w 1050. Rocznicę Chrztu Polski.

Uchwała Nr XXI/259/2016 Jak w załączniku Nr 3

3. Pan Przewodniczący Szczot - Przechodzimy do następnego punktu porządku obrad. Proszę o zabranie głosu Delegata Księdza Arcybiskupa Metropolity Poznańskiego - Księdza Prałata Jana Stanisławskiego.

Ksiądz Prałat Jan Stanisławski – Wielce szanowny Panie Prezydencie Miasta! Wielce szanowny Panie Przewodniczący Rady! Dostojni Radcy i wszyscy Państwo powitani na początku Sesji! Jest to dla mnie wielkim zaszczytem, że mogę dzisiaj reprezentować 92. następcę pierwszego biskupa polskiego, Jordana - ks. Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego, który w tej chwili znajduje się w powietrzu. Co to znaczy? W samolocie z Rzymu do kraju. Rano przewodniczył mszy św. jeszcze przy grobie św. Jana Pawła II, co pięknie transmituje zawsze Radio Maryja. Przybywam z tej części naszej Ojczyzny, którą można nazwać sercem, bo tam się wszystko zaczęło, jak powiedział nasz wielki rodak. Z Katedry Poznańskiej. Tak się składa, że miałem wielki zaszczyt, jako ówczesny proboszcz tej katedry witać u boku śp. arcybiskupa Jerzego Stroby, Ojca Świętego Jana Pawła II w czasie jego wizyty 20 czerwca 1983 roku i oprowadzać go po katedrze. Które to zwiedzanie kończyło się potem wspaniałym wystąpieniem, skierowanym do duchowieństwa. I dlatego uważam, że on powinien przemówić i dziękując za tekst zacytowany przed chwilą, chciałbym fragment jego przemówienia, które wygłosił w Poznaniu, w Katedrze Poznańskiej zacytować. Tak mówił Ojciec Święty: zdaję sobie sprawę, że miejsce na którym stoję, odegrało podstawową rolę nie tylko w historii chrześcijaństwa, ale także w historii państwa i kultury polskiej. Katedra pod wezwaniem świętych Apostołów Piotra i Pawła świadczy o tym, że od początku Kościoła na tej ziemi piastowskiej i całej Polski związał się z Rzymem. Nie tylko jako stolica państwa, ale także jako ośrodek

kultury. Stąd też kultura polska posiada znamiona nade wszystko zachodnio-europejskie. Cieszę się, że mogę stanąć w tym miejscu, w najstarszej na ziemiach polskich katedry, i to z górą przed 1000 lat zaczęły się tutaj dzieje narodu, państwa i kościoła. Potem wygłosił jeszcze Ojciec Święty wspaniałą pochwałę jak gdyby naszego Grodu Poznańskiego, dotykając jego dziejów we fragmentach oczywiście. Cenne to są słowa dla nas w tej chwili, kiedy przedmiotem rozważań będą te początki. Życzenia, które w imieniu Metropolity pragnę złożyć to te, żeby dostojne i szlachetne Miasto, które podejmuje w tej chwili tyle i ciągle tyle pięknych inicjatyw, takie ma wspaniałe aspiracje, żeby Bóg mocą swojej Opatrzności i miłosierdzia pobłogosławił na dalsze, oby jak najdłuższe lata w rozwoju i pięknie. Dziękuję bardzo.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Bardzo proszę o zabranie głosu Księdza Prałata Jana Majchrzaka.

Ksiądz Prałat Jan Majchrzak – Wysoka Rado Miasta Leszna z Panem Przewodniczącym! Panie Prezydencie Miasta! Szanowni Państwo! W ślad za najwyższymi władzami naszego państwa i kościoła katolickiego w Polsce, również tutaj w terenie, w Lesznie świętujemy wspaniały jubileusz 1050-lecia chrztu Polski. Chrzest Polski bez wątpienia był najbardziej przełomowy momentem w historii Polski, chociaż roczniki pod rokiem 966 mówią tylko po prostu: *Mesco Dux baptizatur* - wódz, książę Mieszko został ochrzczony. Pewne jest że chrzest Mieszka odbył się na terenie jego domeny, jego panowania. Nie znamy dokładnie miejsca, gdzie się to dokonało. Konkuruje ze sobą i Gniezno, i Poznań, ale na pewno było to na ziemiach, które do niego należały. Bo gdyby było to gdzie indziej, to z pewnością byłoby to zaznaczone w jakichś dokumentach pisanych. Nie znamy również dokładnie daty, chociaż z dużym prawdopodobieństwem, prawie z pewnością przyjmujemy, że było to 14 kwietnia 966 roku. Dlaczego w tym dniu? Bo właśnie w 966 roku, 14 kwietnia przypadała wigilia paschalna, czyli nasza Wielka Sobota. A zwyczajem przyjętym w Kościele, właśnie w tym dniu, początkowo tylko w tym dniu udzielano sakramentu chrztu świętego. Padły już tutaj słowa, jakże bardzo ważne, że ten gest, to wydarzenie - chrzest Mieszka - miał wymiar nie tylko polityczny, żeby bronić się przed najazdami sąsiadów nieżyczliwych, ale miał przede wszystkim wymiar religijny. Bo za tym gestem Mieszka, za czynem Mieszka, poszła cała jego drużyna i poszedł lud. Gdyby to było tylko polityczne wydarzenie, to z pewnością tak by się nie stało. A już 2 lata po chrzcie Mieszka, w 968 roku Polska otrzymała pierwszego biskupa, *licebit habere a biskupum*, zaczęła mieć biskupa, biskupa Jordana. A więc już musiała być wiara chrześcijańska częściowo ugruntowana. Jeśli był biskup, to i katedra, a więc miejsce, właśnie stolica, siedziba biskupa. Więc wydarzenie państwowotwórcze, ale przede wszystkim wydarzenie chrześcijańskie. Dzisiaj, podczas tej Uroczystej Sesji okazujemy, jak wskazał Pan Przewodniczący w swoim jakże wyczerpującym i cennym wystąpieniu, chcemy dziękować Panu Bogu za to, że dzięki decyzji Mieszka 1050 lat temu nasz naród wszedł w tę orbitę narodów chrześcijańskich i w niej trwa, mimo różnych przeciwności, mimo wszystko trwa. I dlatego jest przesłanie dla nas: naszym wręcz obowiązkiem, aby

przekazanie wielkiej duchowej spuścizny chrzcielnej było naszym zadaniem dla przyszłych pokoleń. Trzeba powrócić i ciągle powracać do chrztu, gdzie chrzest, tam nadzieja. Trzeba podobnie, jak 1050 lat temu wyznać i głosić na nowo prawdę o Chrystusie, jedynym Zbawicielu świata, każdego człowieka. Trzeba zarażać innych pięknem życia chrześcijańskiego. Bardzo dziękuję za uwagę.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – O głos poprosił dyrektor biura poselskiego pana ministra Jana Dziedziczaka. Bardzo proszę, pan Mateusz Rosik.

Pan Rosik – Czcigodni księża proboszczowie, księża prałaci! Szanowny Panie Prezydencie! Szanowny Panie Przewodniczący Rady Miejskiej! Szanowni Radni, wszyscy goście! Kierując słowa podziękowania władzom Miasta Leszna za zaproszenie na XXII Uroczysta Sesję Rady Miejskiej, z racji pełnienia funkcji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych chciałbym przeprosić za moja nieobecność, jednocześnie zapewniając o radości ze zwołania tej uroczystej sesji. Zgromadziliśmy się dzisiaj tutaj, by uczcić akt chrztu Polski, który zapoczątkował tworzenie się kultury chrześcijańskiej na naszych ziemiach. W treści dzisiejszej uchwały w 1050. rocznicę chrztu Polski czytamy: „Mając na względzie potrzebę zachowania pamięci o naszych historycznych początkach – o wszystkich tych, którzy budowali podstawy naszego dziedzictwa kulturowego, strzegli i bronili naszych granic, jako ich spadkobiercy, a jednocześnie godni kontynuatorzy, zobowiązujemy się przekazać następnym pokoleniom te wartości”. Jak ważne są te słowa. To wyraz troski o przekazywanie naszego dziedzictwa młodym pokoleniom. W tych słowach kryje się krótkie *pamiętamy*. Przyjęcie chrztu jest narodzeniem się do chrześcijańskiego życia, które jest fundamentem wiary. Wierność temu dziedzictwu daje nam podwaliny do kolejnych pokoleń Polaków. Niejednokrotnie przekonał się, że naród bez duchowego wsparcia jest łatwiej zniszczyć, poddać pod dyktando silniejszemu od siebie wrogowi. Dlatego dziś, na pamiątkę jubileuszu chrztu Polski niech pamięć o wydarzeniu, które określiło tożsamość o samostanowieniu i budowaniu narodu, umacnia nas w czynieniu dobra dla Ojczyzny. Z wyrazami szacunku Poseł na Sejm RP, wiceminister spraw zagranicznych Jan Dziedziczak. Dziękuję.

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Kolejnym punktem porządku obrad jest wykład prof. dra prorektora ds. nauki i rozwoju... Chciał pan poseł, bardzo proszę. Rozglądałem się, patrzyłem, czy ktoś z Państwa chce zabrać głos i nie zauważyłem, przepraszam.

Poseł na Sejm RP Jan Mosiński – Panie Przewodniczący! Panie Prezydencie! Wysoka Rado! Czcigodni kapłani! Panie Przewodniczący Solidarności! Szanowni goście, grono studenckie, grono młodzieży szkolnej! Drodzy leszczynianie! Moje krótkie wystąpienie będzie w konwencji 3 x dziękuję. Po pierwsze dziękuję za zaproszenie na XXI Uroczysta Sesję Rady Miejskiej Leszna, bo dla mnie, jako parlamentarzysty, posła, jest to wydarzenie ważne. To też przejaw solidarności między mną a mieszkańcami zacnego grodu Leszna. Po drugie dziękuję leszczynianom wszystkich pokoleń, bo jak już uwypuklił w swoim wystąpieniu Pan Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna, my ciągle walczyliśmy

o naszą Ojczyznę, ciągle walczyliśmy o obronę wartości chrześcijańskich. Tak, jak tutaj siedzimy na salo, pokoleniowo, każdy ma swój udział w tej walce o wolną Ojczyznę i za to, z całego serca Dziękuję. I po trzecie, dziękuję za odwagę wyrażoną w tej uchwale, bo dzisiaj w Europie wartości chrześcijańskie, już nie wychodzą poza jej granice, ale w Europie wartości chrześcijańskie są na cenzurowanym. Dzisiaj chce się narzucić Europie inne wartości, ujęte w różnych rozmiarach, różnych modelach poprzez małżeństwa jednopłciowe, poprzez wydobywanie religii ze szkół. A przecież wartości chrześcijańskie, co uwidacznia data – 1050 lat – pokazywały, że są uniwersalnymi wartościami, na których można budować współpracę, pokój i dobro. A więc dziękuję radnym za tę odwagę, że przyjmujecie na swoje barki szanowni Państwo odpowiedzialność za to, że wartości chrześcijańskie będą jednymi z najważniejszych wyzwań w waszej pracy jako radnych Miasta Leszna, ale też i po części w tych relacjach z mieszkańcami Miasta Leszna. Dziękuję za to, co wyraziliście w tej uchwale, bo wartości chrześcijańskie są naprawdę wartościami uniwersalnymi i za to, za tę odwagę tutaj wyartykułowaną bardzo serdecznie dziękuję. Leszczynianom, korzystając z okazji tej rocznicy życzę, aby również otworzyli się na wartości chrześcijańskie. Tam gdzie chrzest, tam nadzieja. Dziękuję bardzo.

4.Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Nie widzę. Rozumiem, że możemy przejść do kolejnego punktu porządku obrad, jakim jest wykład prorektora ds. nauki i rozwoju prof. dra. hab. Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Lesznie pana Aleksandra Mikołajczaka pt. "*Chrzest, a miejsce Polski w łacińskiej Europie*". Bardzo prosimy panie profesorze. – **Jest na płycie CD i stanowi Załącznik Nr 4 do niniejszego protokołu.**

Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Dziękuję bardzo. Szanowni Państwo! Przed chwilą przyjęliśmy uchwałę, w której oddaliśmy cześć i hołd osobom, które swoim życiem i swoją pracą, ale także i krwią zasłużyli sobie na nasze uznanie. Wśród nas jest taka osoba. Bardzo proszę o podejście do nas panią Ankę Martynów, a Pana Prezydenta o wręczenie odznaki. Szanowni Państwo! Decyzją szefa Urzędu ds. Kombatantów o Osób Represjonowanych z dnia 29 marca 2016 roku na podstawie ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych podjęto decyzję o uznaniu pani Anny Martynów za osobę represjonowaną z powodów politycznych i nadano jej odpowiedni status oraz odznaczenie.

Brawa.

5.Pan Przewodniczący Sławomir Szczot – Dziękuję bardzo. Wysoka Rado! Szanowni Państwo! Wyczerpaliśmy porządek obrad Uroczystej XXI Sesji Rady Miejskiej Leszna. Dziękuję Państwu za przybycie. **Zamykam obrady Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna. Serdecznie dziękuję za uwagę.**

Protokołowała:

Justyna Pelszyk

Przewodniczący obrad:

Przewodniczący Rady Miejskiej

Sławomir Szczot